

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

บทนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะประกอบด้วยข้อมูลสถานภาพทั่วไป ระดับปัญหาอุปสรรค การจัดทำโครงการ ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดทำโครงการกับตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะมีรายละเอียดของการนำเสนอในรายละเอียดตามขั้นตอนต่อไปนี้ :-

ตารางที่ 1: แสดงสถานภาพทั่วไป

รายการ	จำนวน	(ร้อยละ)
จังหวัด		
ปัตตานี	63	(17.8)
ยะลา	66	(18.7)
นราธิวาส	77	(21.8)
สตูล	72	(20.4)
สงขลา	75	(21.2)
อำเภอ		
อำเภอเมือง	101	(28.6)
นอกเขตอำเภอเมือง	252	(71.4)
ระดับชั้น อบต.		
ชั้น 2	9	(2.5)
ชั้น 3	18	(5.1)
ชั้น 4	63	(17.8)
ชั้น 5	263	(74.5)
ลักษณะชุมชน		
พุทธ	51	(14.4)
มุสลิม	85	(24.1)
ผสม	217	(61.5)
ตำแหน่ง		
กรรมการ/สมาชิก	276	(78.2)
พนักงาน	77	(21.8)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	(ร้อยละ)
อายุ		
ไม่เกิน 25 ปี	13	(3.7)
26-35 ปี	119	(33.7)
36-45 ปี	145	(41.1)
46-55 ปี	58	(16.4)
56 ปีขึ้นไป	18	(5.1)

จากตาราง แสดงสถานภาพทั่วไปโดยเริ่มจาก 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งกระจายตามสัดส่วนดังนี้ คือ นราธิวาส สงขลา สตูล ยะลาและปัตตานี จำแนกเป็น ในเขตอำเภอเมือง ร้อยละ 28.6 นอกเขตอำเภอเมืองร้อยละ 71.4 ระดับชั้นของอบต. ประกอบด้วยชั้น 2-5 โดยชั้น 5 มีสัดส่วนสูงสุด รองลงมาคือ ชั้น 4 ,3 และ 2 ลักษณะชุมชน จำแนกเป็นพุทธ (ร้อยละ 14.4) มุสลิม (ร้อยละ 24.1) และผสมผสานพุทธ-มุสลิม (ร้อยละ 21.8) อายุผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 36-45 ปี (ร้อยละ 41.1) รองลงมาคือ 26-35 ปี (ร้อยละ 33.7) และ 56 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 5.1) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 : แสดงระดับปัญหาอุปสรรคในการจัดทำแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง

ระดับปัญหาอุปสรรค	จำนวน	(ร้อยละ)
น้อยที่สุด	30	(8.6)
น้อย	45	(12.9)
ปานกลาง	232	(66.3)
มาก	32	(9.1)
มากที่สุด	11	(3.1)
รวม	353	(100.0)

จากตาราง แสดงระดับปัญหาอุปสรรคในการจัดทำแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเองขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 66.3 อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย และน้อยที่สุด ร้อยละ 12.9 และร้อยละ 8.6 ตามลำดับ ส่วนที่ประเมินปัญหาอุปสรรคให้อยู่ในระดับมากกับมากที่สุด ร้อยละ 9.1 และ 3.1 ตามลำดับ มีสัดส่วนค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 3 : แสดงระดับปัญหาอุปสรรคการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเองจำแนกตาม จังหวัด อำเภอ ระดับชั้น ลักษณะชุมชน ตำแหน่ง และระดับอายุ

ระดับปัญหาอุปสรรค	จังหวัด					
	ปัตตานี (ร้อยละ)	ยะลา (ร้อยละ)	นราธิวาส (ร้อยละ)	สตูล (ร้อยละ)	สงขลา (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
น้อย	12 (19.4)	18 (27.7)	12 (15.8)	17 (23.6)	16 (21.3)	75 (21.4)
ปานกลาง	41 (66.1)	36 (55.4)	53 (69.7)	50 (69.4)	52 (69.3)	232 (66.3)
มาก	9 (14.5)	11 (16.9)	11 (14.5)	5 (6.9)	7 (9.3)	43 (12.3)
รวม	62 (100.0)	65 (100.0)	76 (100.0)	72 (100.0)	75 (100.0)	350 (100.0)

ค่าไค-สแคว = 8.00, (df = 8, Sig. = 43.3)

จากตาราง เมื่อพิจารณาระดับปัญหาอุปสรรคการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง จำแนกตาม 5 จังหวัด คือ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส สตูล และสงขลา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 นั่นก็คือ สัดส่วนของระดับปัญหาอุปสรรคทุกจังหวัดอยู่ในระดับปานกลางทุกจังหวัด

ตารางที่ 1 : แสดงระดับปัญหาอุปสรรคการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเองจำแนกตามพื้นที่ในเขตอำเภอเมือง นอกเขตอำเภอเมือง

ระดับปัญหาอุปสรรค	พื้นที่		
	อ.เมือง (ร้อยละ)	นอกเขต อ.เมือง (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
น้อย	17 (17.2)	58 (23.1)	75 (21.4)
ปานกลาง	69 (69.7)	163 (64.9)	232 (66.3)
มาก	13 (3.7)	30 (8.6)	43 (12.3)
รวม	99 (28.3)	251 (71.7)	350 (100.0)

ค่าไค-สแคว = 1.49, (df = 2, Sig. = .475)

จากตาราง แสดงระดับปัญหาอุปสรรคการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเองจำแนกตามพื้นที่ในเขตอำเภอเมือง นอกเขตอำเภอเมือง พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 กล่าวคือ สัดส่วนระดับปัญหาอุปสรรคทั้งในพื้นที่เขตอำเภอเมืองกับนอกเขตอำเภอเมือง ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 5 : แสดงระดับปัญหาอุปสรรคการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเองจำแนกตามระดับชั้นองค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับปัญหาอุปสรรค	ระดับชั้น			
	ชั้น 2-3 (ร้อยละ)	ชั้น 4 (ร้อยละ)	ชั้น 5 (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
น้อย	7 (4.7)	12 (19.4)	56 (21.5)	75 (21.4)
ปานกลาง	19 (3.1)	44 (71.0)	169 (64.8)	232 (66.3)
มาก	1 (5.6)	6 (9.7)	36 (13.8)	43 (12.3)
รวม	27 (5.1)	62 (17.7)	261 (74.6)	350 (100.0)

ค่าไค-สแคว = (df = 4, Sig. =)

จากตาราง แสดงระดับปัญหาอุปสรรคการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง จำแนกตามระดับชั้นองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 กล่าวคือ ระดับปัญหาอุปสรรคของทุกระดับชั้น อบต. จะอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และมากตามลำดับ

ตารางที่ 6 : แสดงระดับปัญหาอุปสรรคการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเองจำแนกตามลักษณะชุมชน (พุทธ มุสลิม และผสม)

ระดับปัญหาอุปสรรค	ลักษณะชุมชน			
	พุทธ (ร้อยละ)	มุสลิม (ร้อยละ)	ผสม (พุทธ-มุสลิม) (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
น้อย	11 (21.6)	19 (22.6)	45 (20.9)	75 (21.4)
ปานกลาง	35 (68.6)	55 (65.5)	142 (66.0)	232 (66.3)
มาก	5 (9.8)	10 (11.9)	28 (13.0)	43 (12.3)
รวม	51 (14.6)	84 (24.0)	215 (61.4)	350 (100.0)

ค่าไค-สแคว = .494, (df = 4, Sig. = .974)

จากตาราง แสดงระดับปัญหาอุปสรรคการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง จำแนกตามลักษณะชุมชน (พุทธ-มุสลิม และผสม) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 กล่าวคือ ชุมชนทั้ง 3 ลักษณะ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ระดับน้อย และมากตามลำดับ

ตารางที่ 7 : แสดงระดับปัญหาอุปสรรคการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเองจำแนกตามสถานภาพของตำแหน่ง

ระดับปัญหาอุปสรรค	ตำแหน่ง		
	กรรมการ,สมาชิก (ร้อยละ)	พนักงาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
น้อย	69 (25.2)	6 (7.9)	75 (21.4)
ปานกลาง	184 (67.2)	48 (63.2)	232 (66.3)
มาก	21 (7.7)	22 (28.9)	43 (12.3)
รวม	274 (78.3)	76 (21.4)	350 (100.0)

ค่าไค-สแคว = 30.38, (df = 2, Sig. = .000)

จากตาราง แสดงระดับปัญหาอุปสรรคการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง จำแนกตามตำแหน่ง (กรรมการ/สมาชิกกับพนักงาน) พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 กล่าวคือ ทั้ง 2 กลุ่มมีระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก แต่จะแตกต่างกันในทางสัดส่วน ตรงกันข้ามในอันดับสองและสาม กล่าวคือ กลุ่มสมาชิก/กรรมการจะมีปัญหาในระดับรองลงไป คือ น้อยและมากตามลำดับ ในขณะที่พนักงานอันดับรองลงไปก็คือมากและน้อยตามลำดับ

ตารางที่ 8 : แสดงระดับปัญหาอุปสรรคการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเองจำแนกตามอายุ

ระดับปัญหาอุปสรรค	อายุ					
	ไม่เกิน 25 (ร้อยละ)	ไม่เกิน 35 (ร้อยละ)	36-55 (ร้อยละ)	56 ขึ้นไป (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	
น้อย	2 (15.4)	21 (6.1)	48 (13.7)	6 (1.7)	75 (21.4)	
ปานกลาง	6 (46.2)	88 (25.1)	132 (37.8)	12 (3.4)	232 (66.3)	
มาก	5 (38.5)	21 (6.0)	22 (6.3)	0 (0)	43 (12.3)	
รวม	13 (3.7)	117 (33.4)	58 (16.6)	18 (5.1)	350 (100.0)	

ค่าไค-สแคว = 14.947, (df = 8, Sig. = .060)

จากตาราง แสดงระดับปัญหาอุปสรรคการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง จำแนกตามระดับอายุ ปรากฏว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญของสถิติ ณ ระดับ .05 กล่าวคือ ทุกกลุ่มอายุประเมินปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และมากตามลำดับ ยกเว้นกลุ่มอายุไม่เกิน 25 ปีประเมินให้มีระดับปัญหา มาก และน้อยเป็นอันดับสอง และสามตามลำดับ

ตารางที่ 9 : แสดงความแตกต่างจำแนกตามกลุ่ม/ตัวแปร (จังหวัด อำเภอ ระดับชั้น ลักษณะชุมชน ตำแหน่ง และอายุ) ในการประเมินระดับปัญหาอุปสรรคในการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง

กลุ่ม	จำนวน	ค่า t/F	ระดับความมีนัย สำคัญทางสถิติ	สรุป
จังหวัด				
ปัตตานี	72			
ยะลา	65			
นราธิวาส	75			
สตูล	62			
สงขลา	76			
		F = 1.097	.358	ไม่แตกต่าง
อำเภอ				
อำเภอเมือง	99			
นอกเขตอำเภอเมือง	251			
		t = 1.078	.282	ไม่แตกต่าง
ระดับชั้น อบต.				
ชั้น 2	9			
ชั้น 3	18			
ชั้น 4	62			
ชั้น 5	261			
		F = .890	.447	ไม่แตกต่าง
ลักษณะชุมชน				
พุทธ	84			
มุสลิม	51			
ผสม	215			
		F = .051	.950	ไม่แตกต่าง
ตำแหน่ง				
กรรมการ/สมาชิก	274			
พนักงาน	76			
		t = 4.92	.000	แตกต่าง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

กลุ่ม	จำนวน	ค่า V/F	ระดับความมีนัย สำคัญทางสถิติ	สรุป
ระดับอายุ				
56 ปีขึ้นไป	18			
46-55 ปี	58			
36-45 ปี	144			
26-35 ปี	117			
ไม่เกิน 25 ปี	13			
		F = 2.67	.032	แตกต่าง

เกณฑ์การตัดสินใจ = .05

จากตาราง เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (จังหวัด อำเภอ ระดับชั้น
อบต. ลักษณะชุมชน ตำแหน่ง และอายุ) พบว่า กลุ่มจังหวัด อำเภอ ระดับชั้น และลักษณะชุมชน
ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 ในขณะที่สถานการณ์ตามตำแหน่ง
คือ กรรมการ/สมาชิกกับพนักงาน มีความแตกต่างกัน ในการประเมินระดับปัญหา/อุปสรรคการ
วางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 และกลุ่มอายุที่ต่างกันจะ
มีความแตกต่างกัน ในการประเมินระดับปัญหาอุปสรรคการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 ด้วยเช่นกัน กลุ่มอายุที่แตกต่างกันก็คือ กลุ่มอายุไม่เกิน
25 ปี กับอีก 3 กลุ่ม (อายุ 36-45 ปี อายุ 46-55 ปี และ 56 ปีขึ้นไป) พิจารณารายละเอียดจาก
ตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 : แสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอายุ

อายุ	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ค่าความคลาดเคลื่อน	ระดับความมีนัย สำคัญ
ไม่เกิน 25			
26-35	.4274	.2369	.072
36-45	.5999*	.2347	.011
46-55	.6088*	.2487	.015
56 ปีขึ้นไป	.7735*	.2950	.009

ตารางที่ 11 : แสดงกระบวนการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง

แสดงกระบวนการวางแผนโครงการ	มี (ร้อยละ)	ไม่มี (ร้อยละ)
การระบุโครงการ (ประเด็นปัญหา/ที่มาของโครงการ)	349 (98.9)	4 (1.1)
การจัดทำองค์ประกอบโครงการ	345 (97.7)	8 (2.3)
การประเมินความเป็นไปได้ของโครงการ	328 (92.9)	25 (7.1)
การกำหนดผู้รับผิดชอบโครงการด้านต่าง ๆ	328 (92.9)	25 (7.1)

จากตาราง แสดงกระบวนการวางแผนชุมชนพึ่งตนเอง พบว่า ในกระบวนการวางแผนโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ (มากกว่าร้อยละ 90) จะมีการระบุประเด็นปัญหา/ที่มาของโครงการ จัดทำองค์ประกอบโครงการ ประเมินความเป็นไปได้ของโครงการ และกำหนดผู้รับผิดชอบไว้สำหรับดำเนินงานโครงการ ซึ่งเป็นไปตามกรอบกระบวนการวางแผนและตามหลักวิชาการค่อนข้างชัดเจน

ตารางที่ 12 : แสดงกระบวนการจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองภายใต้องค์ประกอบ 4 ประการ

รายการ	จำนวน (ร้อยละ)	
1. ผู้ระบุปัญหาที่มาของโครงการ		
สมาชิก อบต. 1	259	(24.4)
กรรมการบริหาร อบต.	179	(16.9)
ข้าราชการส่วนภูมิภาค	71	(6.7)
พนักงาน อบต.	94	(8.9)
ประชาชนในพื้นที่	248	(23.4)
นักการเมือง	25	(2.4)
ผู้นำชุมชน	175	(16.5)
อื่น ๆ*	9	(.8)
รวม	1060	(100.0)
2. การจัดทำองค์ประกอบ		
การระบุดูวัตถุประสงค์โครงการ	332	(34.9)
การระบุมลที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ	316	(33.2)
การประเมินทรัพยากรที่จะนำมาใช้ได้โครงการ	297	(31.2)
อื่น ๆ**	6	(.6)
รวม	951	(100.0)
3. การประเมินความเป็นไปได้		
การประเมินระดับความสำเร็จของโครงการ	297	(50.1)
การประเมินความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ	293	(49.4)
อื่น ๆ***	3	(.5)
รวม	593	(100.0)
4. การกำหนดผู้รับผิดชอบโครงการ		
การกำหนดการใช้ทรัพยากรในแต่ละขั้นตอนโครงการ	291	(36.1)
การเตรียมความพร้อมด้านเครื่องมือ/อุปกรณ์	271	(33.7)
การเตรียมปรับเปลี่ยนโครงการตามความจำเป็น	240	(29.8)
อื่น ๆ****	3	(.4)
รวม	805	(100.0)

*กรรมการหมู่บ้าน ประชาคมหมู่บ้าน องค์กรชุมชน

**ติดตามผลงานที่ได้ทำไปแล้ว ผู้ควบคุมโครงการ

***ประเมินประโยชน์ที่ประชาชนได้รับ ประเมินความพอใจของประชาชนที่มีต่อโครงการ

****ตั้งกรรมการตรวจสอบ

จากตาราง แสดงกระบวนการจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองภายใต้องค์ประกอบ 4 ประการ พบว่า ในขั้นตอนของการริเริ่มโครงการ กลุ่มบุคคลที่มีส่วนมากที่สุดก็คือ สมาชิกอบต. (ร้อยละ 24.4) รองลงมาก็คือ ประชาชนในพื้นที่ กรรมการบริหารอบต. ผู้นำชุมชน (ร้อยละ 23.4 16.9 และ 16.5 ตามลำดับ)

ขั้นตอนการจัดทำองค์ประกอบโครงการ พบว่า มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ทั้งการระบุวัตถุประสงค์โครงการ การระบุผลที่คาดว่าจะได้รับ การประเมินถึงทรัพยากรที่จะนำมาใช้กับโครงการ (ร้อยละ 34.9 33.2 และ 31.2 ตามลำดับ)

ขั้นการประเมินความเป็นไปได้ของโครงการ จะมีการประเมินระดับความสำเร็จของโครงการและการประเมินความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 50.1 และ 49.4 ตามลำดับ)

ขั้นการกำหนดผู้รับผิดชอบโครงการ มีการดำเนินการทั้ง 3 ลักษณะในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือ การกำหนดการใช้ทรัพยากรในแต่ละขั้นตอน การเตรียมความพร้อมด้านเครื่องมืออุปกรณ์และการปรับเปลี่ยนโครงการตามความจำเป็น (ร้อยละ 36.1 33.7 และ 29.8 ตามลำดับ)

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเองกับตัวแปร จังหวัด อำเภอ ระดับชั้นอบต. ลักษณะชุมชน ตำแหน่งและอายุ โดยเรียงตามลำดับองค์ประกอบกระบวนการวางแผนโครงการ 4 ประเด็น คือ :-

- 1) ผู้ระบุประเด็นปัญหา/โครงการ
- 2) การจัดทำองค์ประกอบโครงการ
- 3) การประเมินความเป็นไปได้ของโครงการ
- 4) การกำหนดผู้รับผิดชอบในแต่ละกิจกรรมของโครงการ

(สำหรับรายละเอียดดูจากตัวเลขในภาคผนวก ข.)

ผู้ระบุประเด็นปัญหา/โครงการ

1.1 กระบวนการวางแผนโครงการจำแนกตามจังหวัด

ผู้ระบุโครงการจำแนกตามกลุ่มจังหวัดที่มีมุสลิมหนาแน่นกับกลุ่มจังหวัดไทยพุทธหนาแน่น การระบุโครงการของทั้งสองพื้นที่ที่มีสัดส่วนรายการต่างๆ ในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำองค์ประกอบโครงการจำแนกตามกลุ่มจังหวัดที่มีไทยมุสลิมหนาแน่นกับไทยพุทธหนาแน่น ทุกองค์ประกอบของทั้งสองพื้นที่ที่มีสัดส่วนในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การประเมินความเป็นไปได้ของโครงการจำแนกตามจังหวัดที่มีมุสลิมหนาแน่นกับจังหวัดที่มีชาวไทยพุทธหนาแน่น สัดส่วนรายการการประเมินความเป็นไปได้ของโครงการทั้งสองพื้นที่มีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

จากตาราง การกำหนดผู้รับผิดชอบโครงการในประเด็นต่างๆ จำแนกตามพื้นที่ที่มีมุสลิมหนาแน่นกับพื้นที่ที่มีชาวไทยพุทธหนาแน่น ทั้งสองพื้นที่สัดส่วนแต่ละรายการมีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

1.2 กระบวนการวางแผนโครงการจำแนกตามอำเภอ

กลุ่มบุคคลที่เป็นผู้ระบุประเด็นปัญหาหรือที่มาของโครงการจำแนกตามพื้นที่ในเขตอำเภอเมืองกับนอกเขตอำเภอเมือง พบว่า สัดส่วนของผู้ระบุโครงการในเขตอำเภอเมืองอันดับแรกคือ ประชาชนในพื้นที่ รองลงมาคือ สมาชิก อบต. ผู้นำชุมชน และกรรมการบริหารตามลำดับ ในขณะที่นอกเขตอำเภอเมือง ผู้ระบุโครงการคือ สมาชิก อบต. ประชาชนในพื้นที่ กรรมการบริหารและผู้นำชุมชนตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำองค์ประกอบโครงการจำแนกตามอำเภอเมือง นอกเขตอำเภอเมือง พบว่า สัดส่วนการจัดทำองค์ประกอบโครงการทั้งสองพื้นที่มีลักษณะสัดส่วนทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

กระบวนการประเมินความเป็นไปได้ของโครงการจำแนกตามเขตอำเภอเมือง นอกเขตอำเภอเมือง พบว่า รายการที่ดำเนินการประเมินมีสัดส่วนทิศทางเดียวกันกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

กระบวนการกำหนดผู้รับผิดชอบโครงการในประเด็นต่าง ๆ พบว่า มีสัดส่วนทิศทางเดียวกันกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

1.3 กระบวนการวางแผนโครงการจำแนกตามระดับชั้น อบต.

ผู้ระบุโครงการจำแนกตามระดับชั้น อบต. ระดับชั้น 2-3 อันดับแรกคือ ประชาชนในพื้นที่ รองลงมาคือ สมาชิก ผู้นำชุมชน กรรมการบริหาร ข้าราชการส่วนภูมิภาคและพนักงาน อบต. ตามลำดับ อบต. ชั้น 4 อันดับแรกคือ สมาชิก อบต. รองลงมาคือ ประชาชนในพื้นที่ กรรมการบริหาร ผู้นำชุมชน พนักงานและข้าราชการส่วนภูมิภาคตามลำดับ อบต. ชั้น 5 กลุ่มแรกคือ

สมาชิก อบต. รองลงมาคือ ประชาชน กรรมการบริหาร ผู้นำชุมชน พนักงาน อบต. และข้าราชการ ส่วนภูมิภาคตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำองค์ประกอบโครงการจำแนกตามระดับชั้น อบต. กลุ่ม อบต. ชั้น 2-3 การจัดทำอันดับแรกคือ การระบุวัตถุประสงค์ ระบุผลที่คาดว่าจะได้รับ และประเมินทรัพยากรที่จะ นำมาใช้ตามลำดับ ซึ่งมีลักษณะสัดส่วนทำนองเดียวกับ อบต. ชั้น 5 และภาพรวม อบต. ชั้น 4 อันดับแรกคือ การระบุผลที่คาดว่าจะได้รับ รองลงมาคือ การระบุวัตถุประสงค์โครงการกับการ ประเมินทรัพยากรที่นำมาใช้ในโครงการ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การประเมินความเป็นไปได้ของโครงการ จำแนกตามระดับชั้น อบต. อบต. ระดับ ชั้น 2-3 ชั้น 4 และชั้น 5 มีสัดส่วนของการประเมินความเป็นไปได้ในทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อ ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การกำหนดผู้รับผิดชอบโครงการ จำแนกตามระดับชั้น อบต. กลุ่มระดับชั้น 4 กับ ระดับชั้น 5 มีสัดส่วนรายการกำหนดผู้รับผิดชอบในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม ในขณะที่ กลุ่มระดับชั้น 2-3 อันดับแรกคือ การเตรียมความพร้อมด้านเครื่องมืออุปกรณ์ อันดับ 2-3 คือ การ กำหนดการใช้ทรัพยากรแต่ละขั้นตอน และการปรับเปลี่ยนโครงการตามความจำเป็น เมื่อทดสอบ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

1.4 กระบวนการวางแผนโครงการจำแนกตามลักษณะชุมชน

บุคคลที่ริเริ่มโครงการจำแนกตามลักษณะชุมชน กลุ่มชุมชนพุทธ ระบุว่าอันดับ แรกก็คือ สมาชิก อบต. รองลงมาคือ ประชาชน กรรมการบริหาร ผู้นำชุมชน พนักงาน อบต. และ ข้าราชการส่วนภูมิภาค ชุมชนมุสลิม อันดับแรกคือ ประชาชน รองลงมาคือ สมาชิก อบต. ส่วน อันดับถัดไปจะมีสัดส่วนเหมือนกับชุมชนพุทธและภาพรวม ชุมชนพุทธมุสลิม อันดับแรกกับอันดับ สองเหมือนกับชุมชนไทยพุทธ ส่วนอันดับถัดไปจะต่างจาก 2 ชุมชนแรกคือ ผู้นำชุมชน กรรมการ บริหาร พนักงาน อบต. และข้าราชการส่วนภูมิภาคตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปร พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำองค์ประกอบโครงการจำแนกตามลักษณะชุมชนคือ พุทธ มุสลิมและ ผสม บปรากฏว่าทั้ง 3 ชุมชน มีสัดส่วนการจัดทำองค์ประกอบแต่ละรายการในทิศทางเดียวกันกับ ภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ณ ระดับ .05

การประเมินความเป็นไปได้ของโครงการจำแนกตามลักษณะชุมชน ทั้ง 3 กลุ่มมี สัดส่วนของแต่ละรายการการประเมินความเป็นไปได้ในทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การกำหนดผู้รับผิดชอบโครงการในด้านต่าง ๆ จำแนกตามลักษณะชุมชน ทั้ง 3 กลุ่มมีการกำหนดผู้รับผิดชอบแต่ละรายการมีสัดส่วนทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความ สัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

1.5 กระบวนการวางแผนโครงการจำแนกตามตำแหน่ง

บุคคลที่เป็นผู้ริเริ่ม/ระบุโครงการจำแนกตามตำแหน่ง คือ กรรมการ/สมาชิก พนักงานอบต. กรรมการ/สมาชิกมองว่าผู้ริเริ่มอันดับแรกคือ ประชาชนในพื้นที่ รองลงมาคือ สมาชิกอบต. กรรมการบริหาร และผู้นำชุมชนตามลำดับ ในส่วนของพนักงานเห็นว่าบุคคลที่ริเริ่ม มากที่สุดคือ สมาชิกอบต. กรรมการบริหาร ผู้นำชุมชน และประชาชนในพื้นที่ตามลำดับ เมื่อ ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำองค์ประกอบโครงการจำแนกตามกลุ่ม กรรมการ/สมาชิก พนักงาน ทั้งสองกลุ่มมีสัดส่วนรายการจัดทำองค์ประกอบโครงการลักษณะเดียวกับภาพรวมตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การประเมินความเป็นไปได้ของโครงการจำแนกตามตำแหน่ง สัดส่วนรายการ ประเมินความเป็นไปได้ของกรรมการ/สมาชิก-พนักงาน มีลักษณะเดียวกับภาพรวม ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การกำหนดผู้รับผิดชอบโครงการจำแนกตามตำแหน่ง สัดส่วนแต่ละรายการทั้ง ของกรรมการ/สมาชิก-พนักงานมีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม ตามลำดับ เมื่อทดสอบความ สัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

1.6 กระบวนการวางแผนโครงการจำแนกตามอายุ

ผู้ริเริ่มโครงการจำแนกตามอายุ ทั้ง 3 กลุ่มอายุมีสัดส่วนรายการของผู้ริเริ่ม โครงการในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำองค์ประกอบโครงการจำแนกตามอายุ ทุกกลุ่มอายุมีสัดส่วนรายการ ขององค์ประกอบโครงการในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวมตามลำดับ เมื่อทดสอบความ สัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การประเมินความเป็นไปได้ของโครงการจำแนกตามกลุ่มอายุทุกกลุ่มอายุมีสัดส่วนของรายการการประเมินความเป็นไปได้ในลักษณะทิศทางทำนองเดียวกับภาพรวม ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การกำหนดผู้รับผิดชอบโครงการจำแนกตามกลุ่มอายุ ทุกกลุ่มอายุมีสัดส่วนของรายการการกำหนดผู้รับผิดชอบโครงการในลักษณะทิศทางเดียวกันกับภาพรวม ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ตารางที่ 13 : แสดงการจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองภาพรวมประเภทต่าง ๆ

แสดงการจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองประเภทต่าง ๆ	มี (ร้อยละ)	ไม่มี (ร้อยละ)
การจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ	338 (95.8)	15 (4.2)
การจัดทำโครงการพึ่งตนเองด้านสังคม	337 (95.5)	16 (4.5)
การจัดทำโครงการด้านวัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น (เทคโนโลยีที่เหมาะสม)	316 (89.5)	35 (9.9)
การจัดทำโครงการองค์กรชุมชน/กลุ่ม	337 (95.5)	16 (4.5)
การจัดทำโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	266 (75.4)	87 (24.6)
การจัดทำโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	339 (96.0)	14 (4.0)
การจัดทำโครงการด้านการศึกษา	329 (93.2)	24 (6.8)

สำหรับการจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองประเภทต่าง ๆ จะพบว่า มีสัดส่วนการจัดทำมากที่สุด เรียงตามลำดับ ดังนี้ :

- 1) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (ร้อยละ 96.0)
- 2) โครงการด้านเศรษฐกิจ (ร้อยละ 95.8)
- 3) โครงการด้านสังคม (ร้อยละ 95.5)
- 4) โครงการที่เกี่ยวกับองค์กรชุมชน/กลุ่ม (ร้อยละ 95.5)
- 5) โครงการด้านการศึกษา (ร้อยละ 93.2)
- 6) โครงการด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น (ร้อยละ 89.5)
- 7) โครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (ร้อยละ 75.4)

มีข้อที่น่าสังเกตก็คือ โครงการด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นกับโครงการด้านสิ่งแวดล้อมมีสัดส่วนที่ไม่ได้ดำเนินการในระดับสูงมากทั้ง ๆ ที่ในปัจจุบันเป็นลักษณะโครงการที่รัฐให้ความสำคัญค่อนข้างมากและบรรจุไว้ในแผนพัฒนา 9 ฉบับที่ 8 อย่างชัดเจน

ตารางที่ 14 : แสดงโครงการย่อยในแต่ละประเภทของโครงการชุมชนพึ่งตนเอง

รายการ	จำนวน (ร้อยละ)	
1. โครงการด้านเศรษฐกิจ		
โครงการร้านค้าชุมชน	227	(22.1)
โครงการสนับสนุนรายได้เสริมโดยอาศัยวัสดุในชุมชน	198	(19.3)
โครงการศูนย์ธุรกิจชุมชน	171	(16.7)
โครงการร้านริมทาง	107	(10.4)
โครงการพัฒนาธุรกิจชุมชน	114	(11.1)
โครงการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร	194	(18.9)
อื่น ๆ*	15	(1.5)
รวม	1026	(100.0)
2. โครงการด้านสังคม		
โครงการจัดตั้งเครือข่ายสตรี/แม่บ้าน	307	(28.5)
โครงการพัฒนาผู้สูงอายุ	243	(22.6)
โครงการกองทุนสวัสดิการสังคม	195	(18.1)
โครงการสถานที่พักผ่อน/สวนสาธารณะชุมชน	143	(13.3)
โครงการสนามเด็กเล่น	171	(15.9)
อื่น ๆ**	18	(1.7)
รวม	1077	(100.0)
3. โครงการด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น		
โครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมชุมชน	250	(33.6)
โครงการส่งเสริมหัตถกรรม	211	(28.3)
โครงการพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น	58	(7.8)
โครงการผลิตปุ๋ยชีวภาพ	93	(12.5)
โครงการสมุนไพรและแพทย์แผนโบราณ	123	(16.5)
อื่น ๆ***	10	(1.3)
รวม	745	(100.0)

*โครงการกลุ่มน้ำยาฆ่าเชื้อ โครงการปลูกพืช/เลี้ยงสัตว์ตามสภาพแวดล้อม สหกรณ์กองทุนสวนยางพารา

**โครงการสร้างศาลาชุมชน โครงการต่อต้านยาเสพติด โครงการสร้างสนามกีฬา โครงการรักษาไม้

***โครงการงานเมาลิต โครงการสอนร้องเงิง โครงการนมอพื้นบ้าน

ตารางที่ 14 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (ร้อยละ)
4. โครงการการจัดองค์กรชุมชน	
โครงการสหกรณ์ออมทรัพย์	256 (37.6)
โครงการกลุ่มอาชีพ	294 (43.2)
โครงการเครือข่ายชุมชน	125 (18.4)
อื่น ๆ*	5 (.7)
รวม	680 (100.0)
5. โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	
โครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	156 (40.1)
โครงการป่าชุมชน	203 (52.2)
อื่น ๆ**	30 (7.7)
รวม	389 (100.0)
6. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	
โครงการชลประทานขนาดเล็ก	198 (36.5)
โครงการพัฒนาแหล่งน้ำชุมชน	318 (58.7)
อื่น ๆ***	26 (4.8)
รวม	542 (100.0)
7. โครงการด้านการศึกษา	
โครงการศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่	258 (37.1)
โครงการศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน	287 (41.2)
โครงการศูนย์การศึกษาชุมชนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น	144 (20.7)
อื่น ๆ****	7 (1.0)
รวม	696 (100.0)

*กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต กลุ่มผลิตดอกไม้จัน โครงการคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด

**โครงการกำจัดขยะมูลฝอย โครงการปลูกไม้ริมถนน โครงการอนุรักษ์พันธ์สัตว์ปีก โครงการอนุรักษ์พันธ์ปลา โครงการอนุรักษ์ป่าชายเลน

***โครงการขุดลอกคลองระบายน้ำ โครงการถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ไฟฟ้าในหมู่บ้าน ประปาภูเขา/ประปาหมู่บ้าน ฝ่ายน้ำดัน คลองเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร

****โครงการสอนภาษามาลายู โครงการอบรมภาษาถิ่น โรงเรียนศาสนา โครงการให้ความรู้ด้านอาชีพ

จากตารางแสดงประเภทของโครงการชุมชนพึ่งตนเองที่องค์การบริหารส่วนตำบล
ดำเนินการ โดยจำแนกตามประเภทต่าง ๆ คือ

1) โครงการด้านเศรษฐกิจ มีการจัดทำกันมากที่สุดเรียงตามลำดับคือ โครงการ
ร้านค้าชุมชน (ร้อยละ 22.1) โครงการสนับสนุนรายได้เสริมโดยใช้วัสดุในชุมชน (ร้อยละ 19.3)
โครงการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร (ร้อยละ 18.9) โครงการศูนย์ธุรกิจชุมชน (ร้อยละ
16.7) ตามลำดับ

2) โครงการด้านสังคม ดำเนินการมากที่สุดเรียงตามลำดับคือ การจัดตั้งเครือข่าย
สตรี/แม่บ้าน (ร้อยละ 28.5) โครงการพัฒนาผู้สูงอายุ (ร้อยละ 22.6) โครงการกองทุนสวัสดิการ
สังคม (ร้อยละ 18.1) โครงการสนามเด็กเล่น (ร้อยละ 15.9) และโครงการจัดทำสถานที่พักผ่อน
(ร้อยละ 13.3)

3) โครงการด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ โครงการส่งเสริมศิลป
วัฒนธรรมชุมชน (ร้อยละ 33.6) โครงการส่งเสริมหัตถกรรม (ร้อยละ 28.3) โครงการสมุนไพรและ
แพทย์แผนโบราณ (ร้อยละ 16.5) โครงการผลิตปุ๋ยชีวภาพ (ร้อยละ 12.5)

4) โครงการการจัดองค์กรชุมชน ที่มีการดำเนินงานกันมากที่สุดคือ โครงการ
กลุ่มอาชีพ (ร้อยละ 43.2) โครงการสหกรณ์ออมทรัพย์ (ร้อยละ 37.6) และโครงการเครือข่ายชุมชน
(ร้อยละ 18.4)

5) โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดำเนินการมากที่สุดคือ โครงการป่าชุมชน
(ร้อยละ 52.2) รองลงมาคือ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

6) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ดำเนินการมากที่สุดก็คือ การพัฒนาแหล่ง
น้ำชุมชน และโครงการชลประทานขนาดเล็ก (ร้อยละ 58.7 และ 36.5) ตามลำดับ

7) โครงการด้านการจัดการศึกษา ดำเนินการมากที่สุดก็คือ โครงการศูนย์พัฒนา
เด็กก่อนวัยเรียน (ร้อยละ 41.2) รองลงมาคือ โครงการศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่ (ร้อยละ 37.1) และ
โครงการศูนย์การศึกษาชุมชน โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น (ร้อยละ 20.7) ตามลำดับ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดทำโครงการประเภทต่าง ๆ
6 ลักษณะ จำแนกตามจังหวัด อำเภอ ระดับชั้น ลักษณะชุมชน ตำแหน่งและอายุ (รายละเอียด
ดูจากตารางในภาคผนวก ค.)

1) โครงการชุมชนพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ

1.1) จำแนกตามจังหวัด

การจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามลักษณะพื้นที่
มุสลิมหนาแน่นกับพื้นที่ไทยพุทธหนาแน่นทั้งสองพื้นที่มีสัดส่วนอันดับการจัดทำโครงการต่างกัน

พื้นที่มุสลิมหนาแน่น โครงการอันดับแรกคือ ร้านค้าชุมชน รองลงมา ได้แก่ โครงการสนับสนุนรายได้เสริมโดยใช้วัสดุในชุมชน โครงการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ศูนย์ธุรกิจชุมชน และโครงการร้านริมทาง ตามลำดับ พื้นที่ไทยพุทธหนาแน่น โครงการ 4 อันดับแรก มีสัดส่วนใกล้เคียงกันมากคือ โครงการร้านค้าชุมชน โครงการสนับสนุนรายได้เสริมโดยอาศัยวัสดุชุมชน โครงการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร และโครงการศูนย์ธุรกิจชุมชน เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

1.2) จำแนกตามอำเภอ (ชุมชนเมือง-ชนบท)

โครงการด้านเศรษฐกิจในลักษณะต่างๆ จำแนกตามเขตอำเภอเมืองนอกเขตอำเภอเมือง พบว่า ในเขตอำเภอเมือง อันดับแรกคือ โครงการร้านค้าชุมชน รองลงมาคือโครงการสนับสนุนรายได้เสริม โดยใช้วัสดุในชุมชน โครงการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร และโครงการศูนย์ธุรกิจชุมชน ตามลำดับ ในพื้นที่นอกเขตอำเภอเมืองมีโครงการอันดับแรกคือโครงการร้านค้าชุมชน รองลงมาคือ โครงการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร โครงการสนับสนุนรายได้เสริม โดยใช้วัสดุภายในชุมชน และโครงการศูนย์ธุรกิจชุมชน ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

1.3) จำแนกตามระดับชั้นอบต.

การจัดทำโครงการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับชั้นอบต. กลุ่มอบต.ชั้น 4 และชั้น 5 มีสัดส่วนการจัดทำโครงการแต่ละด้านในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม ในขณะที่กลุ่มอบต.ระดับชั้น 2-3 อันดับแรก ได้แก่ โครงการร้านค้าชุมชน อันดับรองไป ได้แก่ โครงการศูนย์ธุรกิจชุมชน/ศูนย์ร้านค้าชุมชน โครงการสนับสนุนรายได้ โดยอาศัยวัสดุในชุมชน และโครงการพัฒนาธุรกิจชุมชน ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

1.4) จำแนกตามลักษณะชุมชน

การจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามลักษณะชุมชนชุมชนทั้ง 3 ลักษณะ (พุทธ มุสลิม และผสม) มีสัดส่วนการจัดทำโครงการในทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

1.5) จำแนกตามตำแหน่ง

การจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจในลักษณะต่าง ๆ จำแนกตามตำแหน่ง สัดส่วนรายการโครงการประเภทต่างๆ ในกลุ่มกรรมการ/สมาชิกมีสัดส่วนเช่นเดียวกับภาพรวม ในขณะที่ในกลุ่มพนักงานอันดับสองเป็นโครงการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร รองลงมาคือ โครงการสนับสนุนรายได้เสริม โดยอาศัยวัสดุในชุมชนและโครงการศูนย์ธุรกิจ

ชุมชน ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

1.6) จำแนกตามอายุ

การจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ จำแนกตามกลุ่มอายุ ทุกกลุ่มอายุมีส่วนรายการของการจัดทำโครงการในลักษณะทิศทางที่คล้ายคลึงกับการจัดทำโครงการในภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

2. โครงการพึ่งตนเองด้านสังคม

2.1) จำแนกตามจังหวัด

การจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองด้านสังคม จำแนกตามลักษณะพื้นที่ ไทยมุสลิมหนาแน่นกับไทยพุทธหนาแน่น การจัดทำโครงการในพื้นที่ไทยมุสลิมหนาแน่นมีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม ในขณะที่กลุ่มพื้นที่ไทยพุทธหนาแน่น รายการอันดับ 1-2 มีลักษณะเดียวกับพื้นที่แรก แต่อันดับ 3 และ 4 จะสลับกัน เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

2.2) จำแนกตามอำเภอ

การจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองด้านสังคม จำแนกตามพื้นที่อำเภอเมืองนอกเขตอำเภอเมือง พบว่า สัดส่วนการจัดทำโครงการแต่ละลักษณะ มีสัดส่วนทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

2.3) จำแนกตามระดับชั้นอบต.

การจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองด้านสังคม จำแนกตามระดับชั้นอบต. อบต.ชั้น 4 และชั้น 5 มีสัดส่วนการจัดทำโครงการแต่ละรายการมีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม ในขณะที่กลุ่มอบต.ชั้น 2-3 การจัดทำโครงการอันดับ 1-3 มีลักษณะเดียวกับภาพรวม แต่อันดับ 4 และ 5 คือ โครงการสถานที่พักผ่อนและโครงการสนามเด็กเล่นตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

2.4) จำแนกตามลักษณะชุมชน (ศาสนา)

การจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองด้านสังคม จำแนกตามลักษณะชุมชนทั้ง 3 กลุ่ม มีสัดส่วนโครงการย่อยทิศทางเดียวกับภาพรวม ในรายการอันดับ 1-2 คือ โครงการจัดตั้งเครือข่ายสตรี/แม่บ้านกับโครงการพัฒนาผู้สูงอายุ อันดับ 3 ของชุมชนพุทธ คือ โครงการสนามเด็กเล่น รองลงมาคือ โครงการกองทุนสวัสดิการสังคม/ชุมชน และโครงการสถานที่พักผ่อน/สวนสาธารณะชุมชน ตามลำดับ ชุมชนมุสลิม อันดับ 3 และรองลงไปคือ โครงการกองทุนสวัสดิการ

สังคม/ชุมชน โครงการสถานที่พักผ่อน/สวนสาธารณะชุมชน ตามลำดับ ชุมชนผสม (พุทธ-มุสลิม) อันดับ 3 และรองลงไปคือ โครงการกองทุนสวัสดิการสังคม โครงการสนามเด็กเล่นและโครงการสถานที่พักผ่อน/สวนสาธารณะ ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

2.5) จำแนกตามตำแหน่ง

การจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองด้านสังคมลักษณะต่าง ๆ จำแนกตามตำแหน่ง สัดส่วนโครงการประเภทต่าง ๆ มีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

2.6) จำแนกตามอายุ

การจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองด้านสังคม จำแนกตามกลุ่มอายุ ทุกกลุ่มอายุมีสัดส่วนการจัดทำโครงการลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

3. การจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองด้านสังคม

3.1) จำแนกตามจังหวัด

การจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น จำแนกตามจังหวัดไทยมุสลิมหนาแน่นกับไทยพุทธหนาแน่น ทั้งสองพื้นที่มีสัดส่วนการจัดทำโครงการแต่ละประเภทในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการด้านวัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น จำแนกตามเขตอำเภอเมือง นอกเขตอำเภอเมือง พบว่า การจัดทำโครงการประเภทต่าง ๆ มีสัดส่วนในทิศทางเดียวกันกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

โครงการด้านวัฒนธรรม จำแนกตามระดับชั้นอบต. อบต.ชั้น 5 มีสัดส่วนของรายการโครงการต่าง ๆ ทิศทางเดียวกับภาพรวม อบต.ชั้น 4 อันดับ 1-2 คือ โครงการส่งเสริมหัตถกรรม/งานฝีมือพื้นบ้าน และโครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมชุมชน ตามลำดับ กลุ่มอบต.ชั้น 2-3 อันดับแรกคือ โครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมชุมชน โครงการสมุนไพรแพทย์แผนไทย โครงการส่งเสริมหัตถกรรม และพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น จำแนกตามชุมชนพุทธมุสลิมและผสมผสาน ทุกรายการย่อยของโครงการแต่ละชุมชนมีสัดส่วนทิศทางเดียวกับภาพรวม

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น จำแนกตามตำแหน่ง สัดส่วนของโครงการประเภทต่าง ๆ ทั้งจากกรรมการ/สมาชิกกับพนักงานอบต. มีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น จำแนกตามกลุ่มอายุ ทุกกลุ่มอายุมีสัดส่วนการจัดทำโครงการย่อยประเภทต่างๆ ในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการด้านองค์กรชุมชน จำแนกตามจังหวัดที่มีไทยมุสลิมหนาแน่นกับไทยพุทธหนาแน่น ทั้งสองพื้นที่มีการจัดทำโครงการแต่ละประเภทย่อยในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการองค์กรชุมชน จำแนกตามอำเภอเมือง นอกเขตอำเภอเมือง พบว่า การจัดทำโครงการประเภทต่าง ๆ มีสัดส่วนทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการองค์กรชุมชน จำแนกตามระดับชั้นอบต. กลุ่มอบต.ชั้น 4-5 มีสัดส่วนการจัดทำโครงการแต่ละรายการมีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม ในขณะที่อบต.ชั้น 2-3 การจัดทำโครงการอันดับแรกคือ โครงการสหกรณ์ออมทรัพย์ รองลงไปคือ โครงการกลุ่มอาชีพ และโครงการเครือข่ายชุมชน ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการองค์กรชุมชน จำแนกตามชุมชน 3 ลักษณะ สัดส่วนแต่ละรายการของทั้ง 3 ชุมชน มีลักษณะสัดส่วนทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการองค์กรชุมชน จำแนกตามตำแหน่ง สัดส่วนของโครงการประเภทต่าง ๆ มีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการองค์กรชุมชน จำแนกตามกลุ่มอายุ ทุกกลุ่มอายุมีสัดส่วนการจัดทำโครงการในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จำแนกตามพื้นที่จังหวัดไทยมุสลิม หนาแน่นกับพื้นที่ไทยพุทธหนาแน่น ทั้งสองพื้นที่มีส่วนการจัดทำโครงการแต่ละด้านในลักษณะ ทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จำแนกตามเขตอำเภอเมือง นอกเขต อำเภอเมือง พบว่า การจัดทำโครงการมีลักษณะเช่นเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จำแนกตามระดับชั้นอบต. กลุ่มอบต. ระดับชั้น 4-5 มีส่วนการจัดทำโครงการในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม อบต.ชั้น 2-3 มีการ จัดทำโครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อันดับสองคือ โครงการป่าชุมชน เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จำแนกตามลักษณะชุมชน สัดส่วน แต่ละรายการของการจัดทำโครงการของทั้ง 3 ชุมชนมีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อ ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จำแนกตามตำแหน่ง สัดส่วนของ แต่ละประเภทโครงการทั้งในส่วนของกรรมการ/สมาชิก และพนักงาน มีลักษณะทิศทางเดียวกับ ภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จำแนกตามกลุ่มอายุ ทุกกลุ่มอายุมี สัดส่วนการจัดทำโครงการในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามพื้นที่จังหวัดไทย มุสลิมหนาแน่นกับจังหวัดไทยพุทธหนาแน่น ทั้งสองพื้นที่มีส่วนการจัดทำโครงการย่อยใน ลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความ สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการประเภทโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามเขตอำเภอเมือง นอกเขตอำเภอเมือง สัดส่วนของโครงการที่จัดทำ มีทิศทางลักษณะเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามระดับชั้นอบต. ทุกระดับชั้นมีส่วนร่วมการจัดทำโครงการทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามลักษณะชุมชน ทั้ง 3 ชุมชน มีส่วนร่วมการจัดทำโครงการต่าง ๆ ในทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจำแนกตามตำแหน่ง สัดส่วนของแต่ละประเภทโครงการจำแนกตามกรรมการ/สมาชิกกับพนักงาน มีลักษณะทิศทางเดียวกันกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการพัฒนาประเภทโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามกลุ่มอายุ ทุกกลุ่มมีส่วนร่วมการจัดทำโครงการในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองด้านการศึกษา จำแนกตามพื้นที่ไทยมุสลิมหนาแน่นกับพื้นที่ไทยพุทธหนาแน่น ทั้งสองพื้นที่มีส่วนร่วมการจัดทำโครงการในลักษณะทิศทางเดียวกัน เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการด้านการศึกษา จำแนกตามพื้นที่อำเภอเมือง นอกเขตอำเภอเมือง ในพื้นที่เขตอำเภอเมือง การจัดทำโครงการศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่/การศึกษาตามอัธยาศัย และโครงการศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนในสัดส่วนที่เท่ากัน รองลงไปก็คือ โครงการศูนย์การศึกษาชุมชน โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในขณะที่พื้นที่นอกเขตอำเภอเมืองการจัดทำโครงการศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนมีส่วนร่วมสูงสุด รองลงมาก็คือ การจัดทำศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่ และศูนย์การศึกษาชุมชน โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการด้านการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นอบต. กลุ่มอบต.ชั้น 4-5 มีส่วนร่วมรายการการจัดทำโครงการในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม แต่อบต.ชั้น 2-3 อันดับแรกคือ โครงการศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่/การศึกษาตามอัธยาศัย รองลงมาคือ โครงการพัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน และศูนย์การศึกษาชุมชน ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการด้านการศึกษา จำแนกตามลักษณะชุมชน ทั้ง 3 ชุมชน มีสัดส่วนการจัดทำโครงการแต่ละรายการทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการด้านการศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง สัดส่วนแต่ละประเภทโครงการทั้งในส่วนของกรรมการ/สมาชิกกับพนักงาน มีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การจัดทำโครงการพึ่งตนเองด้านการศึกษา จำแนกตามกลุ่มอายุ ทุกกลุ่มมีสัดส่วนการจัดทำโครงการในลักษณะทิศทางเดียวกัน เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ตารางที่ 15 : แสดงปัจจัยที่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคในการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง

ปัจจัยแต่ละด้าน	จำนวน (ร้อยละ)
สมาชิก อบต.	259 (24.4)
กรรมการบริหาร อบต.	179 (16.9)
ข้าราชการส่วนภูมิภาค (ปลัดอำเภอ พัฒนาการ เกษตร ครู)	71 (6.7)
พนักงาน อบต.	94 (8.9)
ประชาชนในพื้นที่	248 (23.4)
นักการเมือง (สส.) (สจ.)	25 (2.4)
ผู้นำชุมชน	175 (16.5)
อื่น ๆ	9 (.8)
รวม	1060 (100.0)

จากตาราง แสดงสัดส่วนปัจจัยแต่ละด้านที่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเองเรียงตามลำดับดังนี้ :-

อันดับแรก สมาชิกอบต./กรรมการบริหาร เป็นปัจจัยที่มีผลมากที่สุดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 41.3 ของปัจจัยทั้งหมด

อันดับสอง ประชาชนในพื้นที่ (ร้อยละ 23.4)

อันดับสาม ผู้นำชุมชน (ร้อยละ 16.5)

ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ที่เหลือ คือ พนักงานอบต. ข้าราชการส่วนภูมิภาค นักการเมือง (สส., สจ.) มีสัดส่วนของความคิดเห็นค่อนข้างน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับ 3 ปัจจัยแรก

ตารางที่ 16 : แสดงองค์ประกอบในแต่ละปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคการวางแผน
โครงการชุมชนพึ่งตนเอง

ปัจจัย	จำนวน (ร้อยละ)
1. ปัจจัยด้านสมาชิก/กรรมการบริหาร	
- ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับชุมชนพึ่งตนเอง	214 (17.1)
- ขาดความรู้เกี่ยวกับการจัดทำโครงการ	188 (15.0)
- ไม่ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการทำให้ชุมชนพึ่งตนเองได้	60 (4.8)
- ยังคงให้ความสนใจในการจัดทำโครงการขนาดใหญ่ เช่น ถนน ประปา	250 (20.0)
- จัดทำแผน/โครงการตามความต้องการของชาวบ้าน	277 (22.1)
- จัดทำแผน/โครงการเป็นการประนีประนอมระหว่างสมาชิกกรรมการบริหาร	2143 (19.4)
- อื่น ๆ*	19 (1.5)
รวม	1251 (100.0)
2. ปัจจัยด้านประชาชน	
- ยังไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนโครงการ	146 (22.7)
- ยังไม่ค่อยให้ความสนใจเกี่ยวกับการบริหารงานของอบต.	135 (21.0)
- ประชาชนยังคงมีวิถีชีวิตตามที่เคยปฏิบัติในอดีต	187 (29.1)
- ประชาชนยังคงดำเนินชีวิตตามกระแสความทันสมัยแบบสังคมเมือง	156 (24.3)
- อื่น ๆ**	18 (2.8)
รวม	642 (100.0)
3. ปัจจัยด้านพนักงานอบต.	
- ยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนพึ่งตนเอง	162 (35.1)
- ยังไม่ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการจัดทำแผน	59 (12.8)
- ไม่มีอำนาจในการตัดสินใจระบุ/จัดทำโครงการ	221 (47.8)
- อื่น ๆ***	20 (4.3)
รวม	462 (100.0)

*สมาชิก/กรรมการบางส่วนขาดความรู้, ขัดแย้งกันระหว่างสมาชิก, ขาดความกระตือรือร้น

**ประชาชนให้ความสนใจการบริหารของอบต.น้อย, ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ, ประชาชนยังติดยึดกับอาชีพเดิมที่เคยทำมาก่อน

***ให้ความร่วมมือช่วยเหลือและประสานงานได้ดี, ไม่ค่อยได้พบปะชาวบ้าน, พนักงานไม่ได้เป็นคนในพื้นที่

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน (ร้อยละ)
4. ปัจจัยด้านกรประสานงาน	
- มีการประสานงานกันน้อย	146 (31.6)
- ไม่มีความจำเป็นต้องประสานงานกัน	10 (2.2)
- มีการประสานงานระดับดีมาก	159 (34.4)
- มีการประสานงานโดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัว	104 (22.5)
- อื่น ๆ*	43 (9.3)
รวม	462 (100.0)
5. ปัจจัยด้านการริเริ่ม	
- ไม่สามารถ ริเริ่มหรือคิดโครงการที่นำไปสู่การพึ่งตนเองได้	71 (30.2)
- ไม่มีแนวทางหรือตัวอย่างในการริเริ่ม/ระบุโครงการชุมชนพึ่งตนเอง	116 (49.4)
- อื่น ๆ**	48 (20.4)
รวม	235 (100.0)
6. ปัจจัยด้านข้อบังคับ อบต.	
- ระเบียบข้อบังคับ อบต. ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดทำโครงการพึ่งตนเอง	76 (61.3)
- อื่น ๆ***	48 (38.7)
รวม	124 (100.0)
7. ปัจจัยด้านลักษณะวัฒนธรรม	
- ชุมชนให้ความยอมรับต่อผู้นำทางศาสนาสูง	252 (42.1)
- ชุมชนให้ความสนใจต่อวัฒนธรรมประเพณีที่เคยยึดถือปฏิบัติมาน้อยลง	69 (11.5)
- ชุมชนให้ความสนใจต่อวัฒนธรรมประเพณีที่เคยยึดถือและปฏิบัติอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	277 (46.3)
รวม	598 (100.0)

*มีการประสานงานอยู่ในระดับปานกลาง

**ได้แนวจากหมู่บ้านอื่น , กรรมการไม่ค่อยให้ความสนใจโครงการลักษณะนี้ , ขาดแคลนงบประมาณ , เริ่มโครงการเองได้แต่ไม่ค่อยประสบความสำเร็จ

***มีปัญหาระเบียบที่สุด , ระเบียบงบประมาณ , ระเบียบข้อบังคับมากเกินไปทำให้จัดทำโครงการล่าช้า , ต้องขอความเห็นชอบโครงการจากอำเภอ , ระเบียบไม่ชัดเจน

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รวม	598 (100.0)
8. ปัจจัยด้านข้าราชการระดับพื้นที่	
- พัฒนาการตำบล	182 (29.5)
- เกษตรตำบล	163 (26.5)
- สาธารณะสุข/อนามัย	88 (14.3)
- ปลัดอำเภอ	118 (19.2)
- ครู/(สปช./สามัญ)	46 (7.5)
- อื่น ๆ*	18 (2.9)
- ไม่มี	1 (.2)
รวม	616 (100.0)

*ตำรวจชุมชน, ข้าราชการครูที่เกษียณ, ผู้อาวุโส

จากตาราง แสดงปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อจำกัดในการจัดทำแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง จะพบว่า ปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดเรียงตามลำดับ ดังนี้ :-

ด้านสมาชิก/กรรมการบริหาร

อันดับแรก การจัดทำแผนโครงการต้องดำเนินการตามความต้องการของชาวบ้าน (ร้อยละ 22.1)

อันดับสอง การจัดทำแผนโครงการยังคงให้ความสนใจโครงการขนาดใหญ่ เช่น ถนน ประปา ฯลฯ (ร้อยละ 20.0)

อันดับสาม การจัดทำแผนโครงการเป็นการดำเนินงานภายใต้การประนีประนอมระหว่างสมาชิกอบต.กับคณะกรรมการบริหารอบต. (ร้อยละ 19.4)

อันดับสี่ ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ "ชุมชนพึ่งตนเอง" (ร้อยละ 17.1)

อันดับห้า ขาดความรู้เกี่ยวกับการวางแผนโครงการ (ร้อยละ 15.0)

ด้านประชาชน

ปัญหาอุปสรรคด้านประชาชนในการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง จะเกิดจาก :-

1) ประชาชนยังคงมีวิถีชีวิตตามที่เคยปฏิบัติ ปฏิบัติมา (ร้อยละ 29.1)

2) ประชาชนยังคงดำเนินชีวิตตามกระแสความทันสมัยแบบสังคมเมือง (ร้อยละ

24.3)

3) ประชาชนไม่ค่อยให้ความสนใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนโครงการ (ร้อยละ 22.7)

4) ประชาชนยังไม่ค่อยให้ความสนใจการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล (ร้อยละ 21.0)

ด้านพนักงาน

จากตาราง แสดงข้อจำกัดการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง พบว่า ข้อจำกัดอันดับแรก คือ พนักงานอบต. ไม่มีอำนาจในการตัดสินใจระบุนำจัดทำโครงการ (ร้อยละ 47.8) ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนพึ่งตนเอง (ร้อยละ 35.1)

ด้านประสานงาน

เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านการประสานงาน พบว่า ในระดับชั้นที่มีสัดส่วนการประสานงานอยู่ในระดับดี (ร้อยละ 34.3) ในขณะที่สัดส่วน ซึ่งระบุว่ามีการประสานงานน้อย ไม่มีการประสานงานมี (ร้อยละ 32.5) และการประสานงานที่เกิดขึ้นก็ดำเนินไปได้ โดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวถึง (ร้อยละ 22.5) หากพิจารณาจากสัดส่วนการประสานงานที่อยู่ในระดับดีนับว่าค่อนข้างต่ำ

ด้านการริเริ่มโครงการ

จากตาราง แสดงข้อจำกัดในระดับการริเริ่มจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเอง ปัญหาหรือข้อจำกัด อันดับแรกก็คือ ไม่มีแนวทางหรือตัวอย่างในการริเริ่ม/ระบุนำโครงการชุมชนพึ่งตนเอง (ร้อยละ 49.4) กับการไม่สามารถคิดหรือริเริ่มโครงการชุมชนพึ่งตนเองได้ (ร้อยละ 30.2)

ด้านระเบียบข้อบังคับ

ปัญหาและข้อจำกัดที่เกิดจากระเบียบข้อบังคับอบต. และนำไปสู่ความยุ่งยากในการจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเอง (ร้อยละ 61.3) ได้แก่ ระเบียบพัสดุ ระเบียบว่าด้วยงบประมาณ ระเบียบว่าด้วยการจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองก็ยังไม่ชัดเจน ขั้นตอนการพิจารณามีหลายขั้นตอน หรือในบางครั้งโครงการที่ประชาชนต้องการก็ไม่เข้าหลักเกณฑ์ข้อบังคับอบต. และการอนุมัติงบประมาณกับระยะเวลาที่ดำเนินการไม่สอดคล้องกัน (งบประมาณช้า เหลือเวลาดำเนินการน้อย)

ด้านลักษณะสังคมวัฒนธรรม

จากตาราง แสดงลักษณะทางสังคมวัฒนธรรมของชุมชนนั้น พบว่า ส่วนใหญ่ให้ความสนใจต่อวัฒนธรรมประเพณีที่เคยยึดถือและปฏิบัติกันมาอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 46.3 และชุมชนให้ความยอมรับกับผู้นำทางศาสนาค่อนข้างสูง คิดเป็นร้อยละ 42.1

ด้านข้าราชการระดับพื้นที่

จากตาราง กลุ่มข้าราชการที่เข้ามามีบทบาทและร่วมกิจกรรมอบต. เรียงตาม

ลำดับคือ

- พัฒนาการ (ร้อยละ 29.5)
- กรรมการตำบล (ร้อยละ 26.5)
- ปลัดอำเภอ (ร้อยละ 19.2)
- สาธารณะสุข/อนามัย (ร้อยละ 14.3)
- ครู (สปช/สามัญ) (ร้อยละ 7.5)

ตารางที่ 17 : แสดงปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อจำกัดหรือไม่สะดวกในการจัดทำแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง

ปัจจัย	ค่าโค-สแคว	ระดับปัญหาอุปสรรค			
		น้อย (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
1. สมาชิกอบต./กรรมการบริหาร					
ยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนพึ่งตนเอง (ชุมชนเข้มแข็งเศรษฐกิจแบบพอเพียง		48 (3.8)	133 (10.6)	33 (2.6)	214 (17.1)
ขาดความรู้เกี่ยวกับการจัดทำ (วางแผน) โครงการ		35 (2.8)	122 (9.8)	31 (2.5)	188 (15.0)
ไม่ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการทำให้ชุมชนพึ่งตนเองได้		9 (.7)	42 (3.4)	9 (.7)	60 (4.8)
ยังคงให้ความสนใจในการจัดทำโครงการขนาดใหญ่ เช่น ถนน ประปา ไฟฟ้า		54 (4.3)	165 (13.2)	31 (2.5)	250 (20.0)
จัดทำแผนโครงการตามความต้องการของชาวบ้าน		60 (4.8)	185 (14.8)	32 (2.6)	277 (22.1)
จัดทำแผนโครงการนั้นการประนีประนอมระหว่างสมาชิก/กรรมการบริหาร		53 (4.2)	163 (13.0)	27 (2.2)	243 (19.4)
อื่น ๆ		4 (.3)	13 (1.0)	2 (.2)	19 (1.5)
รวม	6.7413	263 (21.0)	823 (65.8)	165 (13.2)	1251 (100.0)
2. ประชาชนในพื้นที่					
ยังไม่ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนโครงการ		26 (4.0)	91 (14.2)	29 (4.5)	146 (22.7)
ยังไม่ค่อยให้ความสนใจกับการบริหารงานของ อบต.		24 (3.7)	93 (14.5)	18 (2.8)	135 (21.0)
ประชาชนยังคงมีวิถีชีวิตตามที่เคยปฏิบัติมาในอดีต		37 (5.8)	114 (17.8)	36 (5.6)	187 (29.1)
ประชาชนยังคงดำเนินชีวิตตามกระแสความทันสมัยแบบสังคมเมือง		34 (5.3)	108 (16.8)	14 (2.2)	156 (24.3)
อื่น ๆ		4 (.6)	13 (2.0)	1 (.2)	18 (2.8)
รวม	11.8802	125 (19.5)	419 (65.3)	98 (15.3)	642 (100.0)

ปัจจัย	ค่าไค-สแคว	ระดับปัญหาอุปสรรค			
		น้อย (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
3. พนักงาน อบต. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนของตนเอง (ชุมชนเข้มแข็งเศรษฐกิจแบบพอเพียง)น้อย ยังไม่ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนโครงการชุมชนของตนเอง ไม่มีอำนาจในการตัดสินใจระบุ/จัดทำโครงการ อื่น ๆ		31 (6.7)	110 (23.8)	21 (4.5)	162 (35.1)
	3.0929	89 (19.3)	314 (68.0)	59 (12.8)	462 (100.0)
4. สภาพการประสานงานระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ มีการประสานงานกันน้อย ไม่มีการประสานงาน มีการประสานงานระดับดีมาก ไม่มีความจำเป็นต้องประสานงานกัน มีการประสานงานโดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัว อื่น ๆ		21 (4.5)	94 (20.3)	31 (6.7)	146 (31.6)
		2 (.4)	1 (.2)	1 (.2)	4 (.9)
		41 (8.9)	107 (23.2)	11 (2.4)	159 (34.3)
		0 (.0)	4 (.9)	2 (.4)	6 (1.3)
		24 (5.2)	70 (15.2)	10 (2.2)	104 (22.5)
		11 (2.4)	29 (6.3)	3 (.6)	43 (9.3)
	26.3623	99 (21.4)	305 (66.0)	58 (12.6)	462(100.0)
5. การระบุริเริ่มโครงการ ไม่สามารถริเริ่มหรือคิดโครงการที่นำไปสู่การพึ่งตนเองได้ ไม่มีแนวทางหรือตัวอย่างในการริเริ่มระบุ/ระบุโครงการชุมชนของตนเอง อื่น ๆ		11 (4.7)	50 (21.3)	10 (4.3)	71 (30.2)
		16 (6.8)	75 (31.9)	25 (10.6)	116 (49.4)
		11 (4.7)	32 (13.6)	5 (2.1)	48 (20.4)
	4.9855	38 (16.2)	157 (66.8)	40 (17.0)	235(100.0)

ปัจจัย	ค่าโค-สแคว	ระดับปัญหาอุปสรรค			
		น้อย (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
6. ระเบียบ/ข้อบังคับ อบรม. ระเบียบ ข้อบังคับ อบรม. ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดทำโครงการพึ่งตนเอง เช่น โครงการ ชุดดู ระบายน้ำ อื่น ๆ		9 (7.3)	52 (41.9)	15 (12.1)	76 (61.3)
รวม	1.862	19 (15.3)	82 (66.1)	23 (18.5)	124 (100.0)
7. ลักษณะทางสังคม วัฒนธรรม (ค่านิยม/ความเชื่อ) ของชุมชน ชุมชนให้ความยอมรับต่อผู้นำทางศาสนาสูง ชุมชนให้ความสำคัญต่อวัฒนธรรม ประเพณี ที่เคยยึดถือปฏิบัติมานาน้อยลง ชุมชนให้ความสำคัญต่อวัฒนธรรมประเพณีที่เคยยึดถือและปฏิบัติอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ		59 (9.9)	165 (27.6)	28 (4.7)	252 (42.1)
รวม	0.6651	138 (23.1)	390 (65.2)	70 (11.7)	598(100.0)
8. ข้าราชการระดับพื้นที่ พัฒนาการตำบล เกษตรตำบล สาธารณสุข/อนามัย ปลัดอำเภอ ครู (สปช./สามัญ) อื่น ๆ ไม่มี		44 (7.1)	116 (18.8)	22 (3.6)	182 (29.5)
รวม	8.9638	118 (19.2)	423 (68.7)	75 (12.2)	616 (100.0)

จากตาราง แสดงปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการจัดทำแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง จำแนกตามระดับปัญหาอุปสรรค พิจารณาแยกแต่ละปัจจัย

ปัจจัยด้านสมาชิก/กรรมการบริหาร ระดับปัญหาอุปสรรคในแต่ละระดับมีส่วนของรายการข้อจำกัดในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ปัจจัยด้านประชาชนในพื้นที่ ระดับปัญหาทั้ง 3 กลุ่มจะมีสัดส่วนในแต่ละรายการทำนองเดียวกับภาพรวม ยกเว้นรายการไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนจะมีสัดส่วนสูงในกลุ่มระดับปัญหาอุปสรรคมาก เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ปัจจัยด้านพนักงาน อบต. ระดับปัญหาอุปสรรคทั้ง 3 กลุ่ม มีสัดส่วนการย่อยในแต่ละประเด็นทิศทางเดียวกับภาพรวม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ปัจจัยด้านสภาพการประสานงานระหว่างหน่วยงานในระดับพื้นที่ ระดับปัญหาอุปสรรคทั้ง 3 กลุ่ม เมื่อพิจารณาสัดส่วนในแต่ละรายการของปัจจัย พบว่า ระดับปัญหามาก มีสัดส่วนของรายการมีการประสานงานน้อย มีสัดส่วนสูงสุด รองลงมาคือ มีการประสานงานระดับดีกับการประสานงาน โดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวตามระดับ ในขณะที่ระดับปัญหาอุปสรรคปานกลางกับน้อยก็คือ มีการประสานงานระดับดี มีสัดส่วนสูงสุด เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 นั่นก็คือ ระดับปัญหาอุปสรรคจะขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านการประสานงาน

ปัจจัยด้านการริเริ่มโครงการ ระดับปัญหาอุปสรรคในแต่ละระดับ มีสัดส่วนรายการองค์ประกอบย่อยของปัจจัยในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ปัจจัยด้านระเบียบ/ข้อบังคับ อบต. ระดับปัญหาอุปสรรคทั้ง 3 กลุ่ม มีสัดส่วนรายการย่อยของปัจจัยในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ปัจจัยด้านลักษณะสังคม วัฒนธรรมของชุมชน ระดับปัญหาอุปสรรคทั้ง 3 กลุ่ม มีสัดส่วนรายการย่อยของปัจจัยในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ปัจจัยด้านข้าราชการระดับพื้นที่ ระดับปัญหาอุปสรรคทั้ง 3 ระดับ มีสัดส่วนรายการย่อยของปัจจัยในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรค 9 ประการ จำแนกตามจังหวัด อำเภอ ระดับชั้น ลักษณะชุมชน ตำแหน่งและอายุ (รายละเอียดจากตารางในภาคผนวก ง.)

1) ปัจจัยด้านสมาชิก/กรรมการบริหาร

ข้อจำกัดที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเอง จำแนกตามจังหวัดไทยมุสลิมหนาแน่นกับไทยพุทธหนาแน่น สัดส่วนรายการที่เป็นข้อจำกัดด้านต่าง ๆ ทั้งสองพื้นที่มีลักษณะทิศทางในทำนองเดียวกัน เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดอันเนื่องจากสมาชิก/กรรมการบริหารของอบต. จำแนกตามอำเภอเมืองนอกเขตอำเภอเมือง สัดส่วนของข้อจำกัดในด้านต่าง ๆ มีสัดส่วนทิศทางเดียวกับภาพรวม คือ การจัดทำยังคงดำเนินไปภายใต้ความต้องการของชาวบ้าน ยังสนใจโครงการขนาดใหญ่ ประนีประนอมระหว่างสมาชิก/กรรมการและการขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนพึ่งตนเอง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดข้อจำกัดจากสมาชิก/กรรมการ จำแนกตามระดับชั้นอบต. ทุกระดับชั้นอบต. มีสัดส่วนของรายการต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดข้อจำกัดในการจัดทำโครงการลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดการจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองจากสมาชิก/กรรมการบริหารอบต. จำแนกตามลักษณะชุมชน ชุมชนพุทธจะมีข้อจำกัดอันดับแรกคือ การจัดทำแผนโครงการเป็นไปตามความต้องการของประชาชน รองลงไปคือ การที่ยังคงให้ความสนใจโครงการขนาดใหญ่ เป็นการประนีประนอมระหว่างสมาชิก/กรรมการบริหาร ขาดความรู้เกี่ยวกับชุมชนพึ่งตนเอง และขาดความรู้เกี่ยวกับการจัดทำโครงการ ตามลำดับ ชุมชนมุสลิม อันดับแรกคือ การให้ความสนใจโครงการขนาดใหญ่ รองลงไปคือการจัดทำโครงการตามความต้องการของชาวบ้าน ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนพึ่งตนเอง ขาดความรู้เกี่ยวกับการจัดทำโครงการ และการจัดทำแผนโครงการจะเป็นการประนีประนอมระหว่างสมาชิก/กรรมการบริหาร สำหรับชุมชนผสม (พุทธ-มุสลิม) อันดับแรกคือ การจัดทำแผนตามความต้องการของประชาชน รองลงมาก็คือ การประนีประนอมระหว่างสมาชิกกับกรรมการ การสนใจโครงการขนาดใหญ่ ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนพึ่งตนเอง และขาดความรู้เกี่ยวกับการจัดทำโครงการ ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดจากสมาชิก/กรรมการบริหารอบต. จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ในส่วนของกรรมการ/สมาชิกอบต. นั้น ข้อจำกัดอันดับแรกก็คือ การจัดทำแผนโครงการเป็นการจัดทำตามความต้องการของชาวบ้าน รองลงมาก็คือ การจัดทำแผนโครงการเป็นการประนีประนอมระหว่างสมาชิก/กรรมการบริหาร ยังคงให้ความสำคัญกับโครงการขนาดใหญ่ ชาติความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนพึ่งตนเอง และชาติความรู้เกี่ยวกับการจัดทำโครงการ ตามลำดับ ในส่วนของพนักงานอบต. ข้อจำกัดอันดับแรกคือ ชาติความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำโครงการ ชาติความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนพึ่งตนเอง ยังคงให้ความสำคัญกับการจัดทำโครงการขนาดใหญ่ และจัดทำแผนโครงการตามความต้องการของชาวบ้าน ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อจำกัดการจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองด้านสมาชิก/กรรมการบริหารอบต. กลุ่มอายุ 56 ปีขึ้นไป มีความเห็นแต่ละรายการในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม กลุ่มอายุ 36-55 ปี อันดับแรกคือ การจัดทำโครงการตามความต้องการของประชาชน รองลงมาคือ เป็นการประนีประนอมระหว่างสมาชิกกับกรรมการบริหาร ยังสนใจการจัดทำโครงการขนาดใหญ่ ยังชาติความรู้เกี่ยวกับชุมชนพึ่งตนเอง และชาติความรู้การจัดทำโครงการตามลำดับ กลุ่มอายุไม่เกิน 25 ปี อันดับแรกคือ ยังคงให้ความสำคัญโครงการขนาดใหญ่ เป็นการจัดทำตามความต้องการของประชาชน ยังชาติความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนพึ่งตนเอง ชาติความรู้เกี่ยวกับการจัดทำโครงการ เป็นการประนีประนอมระหว่างสมาชิก ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อจำกัดในการจัดทำแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง จำแนกตามพื้นที่มุสลิมหนาแน่นกับพุทธหนาแน่น ทุกรายการของปัจจัยด้านประชาชนทั้งสองพื้นที่มีสัดส่วนในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดด้านประชาชน จำแนกตามเขตอำเภอเมือง นอกเขตอำเภอเมือง ข้อจำกัด อันเนื่องจากประชาชนยังคงมีสัดส่วนทิศทางเดียวกับภาพรวมทั้งสองพื้นที่ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดด้านประชาชนที่มีต่อการจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเอง จำแนกตามระดับชั้นอบต. กลุ่มอบต. ชั้น 5 มีสัดส่วนรายการต่าง ๆ ด้านประชาชนในลักษณะเดียวกับภาพรวมอบต. ชั้น 2-3 อันดับแรกก็คือ ประชาชนยังคงดำเนินวิถีชีวิตตามกระแสสังคมเมือง รองลงมาคือ ไม่ให้ความสนใจการบริหารงานของอบต. และยังคงมีวิถีชีวิตตามที่เคยปฏิบัติมา อบต. ชั้น 4 อันดับแรกก็คือ ประชาชนยังคงเคยชินกับวิถีชีวิตที่เคยปฏิบัติมา รองลงมาคือ ประชาชนไม่ให้ความสนใจการจัดทำแผนโครงการ การดำเนินชีวิตตามกระแสสังคมเมือง และยังไม่ให้ความสนใจการบริหาร

งานของอบต. ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดด้านประชาชน จำแนกตามลักษณะชุมชน ชุมชนพุทธและมุสลิม อันดับแรกคือ ประชาชนยังคงมีวิถีชีวิตตามที่เคยปฏิบัติมาในอดีต รองลงไปคือ ยังไม่สนใจการบริหารงานของอบต. ไม่สนใจการจัดทำแผนโครงการและยังคงดำเนินชีวิตตามชุมชนเมือง กลุ่มชุมชนผสมผสาน อันดับแรกคือ ประชาชนดำเนินชีวิตตามกระแสสังคมเมือง รองลงมาก็คือ ยังคงมีวิถีชีวิตตามที่เคยปฏิบัติมาในอดีต ไม่ให้ความสนใจการจัดทำโครงการ และไม่ให้ความสนใจการบริหารงานของอบต. ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดการจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองด้านประชาชน จำแนกตามตำแหน่งกรรมการและสมาชิกอบต. เห็นว่า ประชาชนยังคงดำเนินวิถีชีวิตตามกระแสความทันสมัยแบบสังคมเมือง เป็นอันดับแรก รองลงมาก็คือ ประชาชนยังคงมีวิถีชีวิตตามที่เคยปฏิบัติมาในอดีต ยังไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำแผนโครงการและสุดท้ายก็คือ การไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการบริหารของอบต. ตามลำดับ สำหรับพนักงาน ข้อจำกัดอันดับแรกคือ ประชาชนยังคงมีวิถีชีวิตตามที่เคยปฏิบัติมา รองลงมาก็คือ ยังไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการจัดทำโครงการ ยังไม่ค่อยให้ความสนใจเกี่ยวกับการบริหารงานของอบต. และสุดท้ายก็คือ ประชาชนยังคงดำเนินวิถีชีวิตตามกระแสความทันสมัยแบบสังคมเมือง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดด้านประชาชน จำแนกตามกลุ่มอายุ กลุ่มอายุไม่เกิน 35 ปี ข้อจำกัดอันดับแรกคือ ประชาชนยังคงมีวิถีชีวิตตามที่เคยปฏิบัติมา รองลงมา ได้แก่ ไม่ให้ความสนใจการจัดทำโครงการ ไม่สนใจการบริหารงานของอบต. และประชาชนมีวิถีชีวิตตามสังคมเมือง กลุ่มอายุ 56 ปีขึ้นไป ข้อจำกัดอันดับแรกคือ ประชาชนยังคงดำเนินชีวิตตามแบบสังคมเมือง รองลงมาก็คือ ยังไม่ค่อยสนใจการจัดการโครงการ ยังคงปฏิบัติตามที่เคยยึดถือมาแต่อดีต และไม่สนใจการบริหารงานของอบต. ตามลำดับ สำหรับกลุ่มอายุ 36-55 ปี มีสัดส่วนแต่ละรายการทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อจำกัดด้านพนักงานอบต. จำแนกตามพื้นที่ไทยมุสลิมหนาแน่นกับไทยพุทธหนาแน่น สัดส่วนแต่ละรายการมีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดการจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเอง อันเนื่องจากพนักงานอบต. จำแนกตามเขตอำเภอเมือง นอกเขตอำเภอเมือง สัดส่วนของข้อจำกัดแต่ละรายการมีลักษณะทิศทางเดียวกับข้อจำกัดในภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดการวางแผนชุมชนพึ่งตนเอง จำแนกตามระดับชั้น ทุกระดับชั้นอบต. มีสัดส่วนรายการข้อจำกัดในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดจากพนักงานอบต. จำแนกตามลักษณะชุมชน ทั้งชุมชนพุทธ อิสลาม (พุทธ-อิสลาม) มีสัดส่วนรายการของข้อจำกัดจากพนักงานอบต. ในทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดการจัดทำแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพนักงานอบต. จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า สัดส่วนรายการข้อจำกัดในประเด็นต่าง ๆ มีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดการจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองจากพนักงานอบต. จำแนกตามกลุ่มอายุ ทุกกลุ่มอายุมีสัดส่วนรายการข้อจำกัดในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ปัจจัยด้านสภาพการประสานงานระดับพื้นที่ที่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรค จำแนกตามชุมชนไทยมุสลิมหนาแน่นกับไทยพุทธหนาแน่น ทุกรายการของสภาพการประสานงานมีสัดส่วนในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดด้านการประสานงาน จำแนกตามอำเภอเมือง นอกเขตอำเภอเมือง สัดส่วนรายการสภาพการประสานงานมีทิศทางเช่นเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดจากสภาพการประสานงาน ทุกระดับชั้นอบต. มีสัดส่วนสภาพการประสานงานในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดเกี่ยวกับสภาพการประสานงาน จำแนกตามลักษณะชุมชน ชุมชนพุทธ-อิสลาม มีสัดส่วนสภาพการประสานงานในลักษณะเดียวกัน โดยอันดับแรก มีการประสานงานน้อย รองลงมาก็คือ การประสานงานดีมาก และเป็นการประสานงาน โดยอาศัยความสัมพันธ์

ส่วนตัว ตามลำดับ สำหรับกลุ่มผสม (พุทธ-มุสลิม) มีสัดส่วนสภาพการประสานงานทิศทางลักษณะเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดเกี่ยวกับสภาพการประสานงานในระดับพื้นที่ จำแนกตามตำแหน่ง ในส่วนของกรรมการ/สมาชิก สภาพการประสานงานที่เป็นอยู่มากที่สุดก็คือ มีการประสานงานอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมากเป็นอันดับแรก รองลงมาก็คือ มีการประสานงานน้อย และเป็นการประสานงานโดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัว ตามลำดับ ในด้านของพนักงาน อันดับแรกก็คือ มีการประสานงานกันน้อย รองลงมาก็คือ มีการประสานงานอยู่ในระดับดี และเป็นการประสานงานที่อาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัว ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดจากสภาพการประสานงาน จำแนกตามกลุ่มอายุ กลุ่มอายุ 36-55 ปี กับกลุ่มอายุ 56 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนแสดงสภาพการประสานงานในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม สำหรับกลุ่มอายุไม่เกิน 35 ปี อันดับแรกกับอันดับสองสลับกันกับสองกลุ่มแรก และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดในระดับการเริ่มต้นโครงการ จำแนกตามพื้นที่ไทยมุสลิมหนาแน่นกับไทยพุทธหนาแน่น ทั้งสองพื้นที่มีสัดส่วนของรายการข้อจำกัดที่ตรงกันในอันดับแรก แต่อันดับสองและสามจะสลับกัน เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดในขั้นการเริ่มโครงการ จำแนกตามเขตอำเภอเมือง นอกเขตอำเภอเมือง มีสัดส่วน/ลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดด้านการระบุโครงการ จำแนกตามระดับชั้นอบต. สัดส่วนรายการข้อจำกัดในการระบุ/ริเริ่มโครงการมีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดในการระบุ/ริเริ่มโครงการ จำแนกตามลักษณะชุมชน ชุมชนพุทธมีข้อจำกัดอันดับแรกคือ ไม่มีแนวทางหรือตัวอย่างในการริเริ่ม/ระบุโครงการ และไม่สามารถริเริ่มหรือคิดโครงการที่นำไปสู่การพึ่งตนเองได้ตามลำดับ ในขณะที่ชุมชนมุสลิมกับชุมชนผสม (พุทธ-มุสลิม) มีสัดส่วนรายการข้อจำกัดทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดเกี่ยวกับการระบุ/ริเริ่มโครงการ จำแนกตามตำแหน่ง กรรมการ/สมาชิก และพนักงานได้แสดงสัดส่วนรายการที่เป็นข้อจำกัดในทิศทางเกี่ยวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดด้านการริเริ่มโครงการ จำแนกตามกลุ่มอายุ ทุกกลุ่มอายุมีสัดส่วนข้อจำกัดการริเริ่มโครงการแต่ละรายการในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ปัจจัยด้านระเบียบ/ข้อบังคับขอบต. จำแนกตามพื้นที่ไทยมุสลิมหนาแน่นกับไทยพุทธหนาแน่น สัดส่วนรายการข้อจำกัดของทั้งสองพื้นที่มีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อบังคับขอบต. จำแนกตามเขตอำเภอเมือง นอกเขตอำเภอเมือง มีลักษณะ สัดส่วนเช่นเดียวกับภาพรวม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดด้านระเบียบข้อบังคับ จำแนกตามระดับชั้นขอบต. ทุกระดับชั้นขอบต. มีสัดส่วนรายการข้อจำกัดในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดเกี่ยวกับระเบียบ/ข้อบังคับขอบต. ก็คือ ระเบียบ/ข้อบังคับไม่เอื้อต่อการจัดทำโครงการโดยสัดส่วนของกลุ่มผสม (พุทธ-มุสลิม) มีสัดส่วนมากที่สุด ส่วนประเด็นอื่น ๆ กลุ่มนี้ก็ระบุมากที่สุดเช่นกัน เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดเกี่ยวกับระเบียบ/ข้อบังคับขอบต. จำแนกตามตำแหน่ง ทั้งสองกลุ่มแสดงรายการที่เป็นข้อจำกัดในทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดด้านระเบียบ/ข้อบังคับขอบต. ทุกกลุ่มอายุมีสัดส่วนในการระบุข้อจำกัดในทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดจากลักษณะสังคม วัฒนธรรม จำแนกตามพื้นที่จังหวัดไทยมุสลิมหนาแน่นกับไทยพุทธหนาแน่น สัดส่วนรายการของสภาพสังคมวัฒนธรรมมีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดด้านลักษณะทางสังคม วัฒนธรรม จำแนกตามอำเภอเมือง นอกเขต อำเภอเมือง สัดส่วนของรายการข้อจำกัดในเขตอำเภอเมือง อันดับแรก ได้แก่ การที่ชุมชนให้ความ ยอมรับต่อผู้นำทางศาสนาสูง การสนใจต่อวัฒนธรรมประเพณีที่ปฏิบัติกันมาอย่างต่อเนื่อง และ ชุมชนให้ความสนใจต่อวัฒนธรรมประเพณีที่เคยยึดถือปฏิบัติกันมาน้อยลง ตามลำดับ ในขณะที่ พื้นที่นอกเขตอำเภอเมืองสภาพชุมชนให้ความสนใจต่อวัฒนธรรมประเพณีที่เคยยึดถือปฏิบัติกัน มาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ชุมชนให้ความยอมรับต่อผู้นำทางศาสนา ค่อนข้างสูง ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดด้านลักษณะสังคม วัฒนธรรม จำแนกตามระดับชั้นอบต. ทุกระดับ ชั้นอบต. มีสัดส่วนของรายการข้อจำกัดด้านลักษณะสังคม วัฒนธรรมในลักษณะทิศทางเดียวกับ ภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดด้านลักษณะทางสังคม วัฒนธรรม จำแนกตามชุมชน สัดส่วนของ รายการย่อยของทั้งชุมชนพุทธ อิสลาม และผสม (พุทธ-อิสลาม) มีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดด้านสังคม วัฒนธรรมในการจัดทำแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง จำแนก ตามตำแหน่ง รายการข้อจำกัดลักษณะต่าง ๆ ทั้งในส่วนของกรรมการ/สมาชิก และของพนักงาน อบต. มีสัดส่วนทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่ มี ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดจากสภาพทางสังคม วัฒนธรรม จำแนกตามกลุ่มอายุ ทุกกลุ่มอายุมี สัดส่วนการแสดงข้อจำกัดแต่ละรายการในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความ สัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ปัจจัยด้านข้าราชการระดับพื้นที่ จำแนกตามพื้นที่ไทยมุสลิมหนาแน่นกับไทยพุทธ หนาแน่น สัดส่วนแต่ละรายการมีลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้าราชการระดับพื้นที่ที่เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมของอบต. จำแนกตามเขต อำเภอเมือง นอกเขตอำเภอเมือง ในเขตอำเภอเมือง เกษตรตำบลเข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมาคือ พัฒนาการตำบล พัฒนาการตำบลเข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมาคือ เกษตรตำบล ปลัดอำเภอและสาธารณสุข/อนามัย ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้าราชการที่เข้าร่วมกิจกรรมระดับพื้นที่ จำแนกตามระดับชั้นอบต. กลุ่มอบต. ระดับชั้น 4-5 มีสัดส่วนของข้าราชการที่เข้าร่วมกิจกรรมระดับพื้นที่ในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม ในขณะที่กลุ่มอบต.ชั้น 2-3 อันดับแรกคือ พัฒนาการตำบล รองลงมาคือ ปลัดอำเภอ สาธารณะสุข/อนามัย และเกษตรตำบล ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้าราชการที่เข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามลักษณะชุมชน ชุมชนมุสลิมกับผสม (พุทธ-มุสลิม) มีสัดส่วนการระบุข้าราชการระดับพื้นที่ที่เข้าร่วมกิจกรรมมีสัดส่วนในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม ในขณะที่ชุมชนพุทธระบุปลัดอำเภอเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เกษตรตำบล พัฒนาการตำบล สาธารณะสุข/อนามัย และครู ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้าราชการที่เข้ามาปฏิบัติงานกับอบต. จำแนกตามตำแหน่ง ในส่วนของกรรมการ/สมาชิก พัฒนาการตำบลเข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงไปคือ เกษตรตำบล ปลัดอำเภอ สาธารณะสุขและครู ตามลำดับ ส่วนพนักงานพัฒนาการตำบลเข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุด แต่อันดับรองลงไป ได้แก่ ปลัดอำเภอ เกษตรตำบล สาธารณะสุข/อนามัยและครู ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ข้อจำกัดด้านข้าราชการระดับพื้นที่ จำแนกตามกลุ่มอายุ ทั้งสามกลุ่มอายุ มีสัดส่วนการระบุข้อจำกัดแต่ละรายการในลักษณะทิศทางเดียวกับภาพรวม (ยกเว้นกลุ่มอายุ 56 ปีขึ้นไป รายการอันดับสองกับสามสลับกับสองกลุ่มแรก) เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ตารางที่ 18 : แสดงแนวทางการพัฒนาความสามารถในการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเองของ
อบต.

รายการ	จำนวน (ร้อยละ)
พัฒนาความรู้ ความสามารถด้านการวางแผนโครงการของสมาชิกอบต.	313 (19.3)
พัฒนาความรู้ด้านการวางแผนโครงการให้กับกรรมการบริหาร	283 (17.4)
พัฒนาความรู้ด้านการวางแผนโครงการให้กับปลัดอบต./พนักงานอบต.	239 (14.7)
หน่วยเหนือต้องการกำหนดเป้าหมายนโยบายการวางแผนชุมชนพึ่งตนเองให้ชัดเจน	173 (10.7)
ต้องเพิ่มการประสานงานระหว่างหน่วยงานระดับพื้นที่	292 (18.0)
สร้างความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับการพึ่งตนเองของชุมชน	306 (18.9)
อื่น ๆ*	17 (1.0)
รวม	1623 (100.0)

*ให้ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับอบต. , เน้นการปฏิบัติจริงๆ ให้มาก , ปลุกฝังค่านิยมที่ดีเกี่ยวกับโครงการชุมชนพึ่งตนเอง , จังหวัด/อำเภอให้ความสนใจมากขึ้นกว่าเดิม

จากตาราง แนวทางการพัฒนาความสามารถของอบต.ในการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง มีสัดส่วนตามลำดับคือ :-

- 1) พัฒนาความรู้ความสามารถด้านการวางแผนโครงการให้กับสมาชิกอบต. (ร้อยละ 19.3)
- 2) สร้างความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับการพึ่งตนเองของชุมชน (ร้อยละ 18.3)
- 3) เพิ่มการประสานงานระหว่างหน่วยงานในระดับพื้นที่ (ร้อยละ 18)
- 4) พัฒนาความรู้ด้านการวางแผนโครงการให้กับกรรมการบริหาร (ร้อยละ 17.4)
- 5) พัฒนาความรู้ด้านการวางแผนโครงการให้กับปลัดอำเภอ/พนักงานอบต. (ร้อยละ 14.7)
- 6) หน่วยเหนือต้องกำหนดนโยบายให้ชัดเจน (ร้อยละ 10.7)

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางการพัฒนาการจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเองกับตัวแปร (จังหวัด อำเภอ ระดับชั้น ลักษณะชุมชน สถานภาพและอายุ) (ดูรายละเอียดจากตารางภาคผนวก จ.)

แนวทางการพัฒนาการจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเอง จำแนกตามพื้นที่ไทยมุสลิมหนาแน่นกับไทยพุทธหนาแน่น ทั้งสองพื้นที่มีสัดส่วนแต่ละรายการในลักษณะทิศทาง

เดียวกับภาพรวม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

แนวทางการพัฒนาการจัดทำโครงการชุมชนพึ่งตนเอง จำแนกตามเขตอำเภอ เมือง นอกเขตอำเภอเมือง สัดส่วนแนวทางการพัฒนาในแต่ละรายการของทั้งสองพื้นที่มีลักษณะเดียวกับภาพรวม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

แนวทางการพัฒนาความสามารถของอบต. ในการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง จำแนกตามระดับชั้นอบต. กลุ่มอบต. ระดับชั้น 5 มีสัดส่วนของรายการแนวทางการพัฒนาความสามารถในทิศทางเดียวกับภาพรวม อบต. ชั้น 4 อันดับแรก ต้องเพิ่มการประสานงาน รองลงมาคือ สร้างความเข้าใจกับประชาชน พัฒนาคความรู้สมาชิก พัฒนาคความรู้กรรมการ พัฒนาคความรู้ของพนักงานและการกำหนดนโยบายให้ชัดเจนตามลำดับ กลุ่มอบต. ชั้น 2-3 อันดับแรกคือ การพัฒนาคความรู้สมาชิก รองลงมาคือ พัฒนาคความรู้กรรมการบริหาร ทำให้การประสานงานสร้างความเข้าใจให้กับประชาชน และพัฒนาพนักงาน ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

แนวทางการพัฒนาให้อบต. มีความสามารถในการวางแผนโครงการ จำแนกตามลักษณะชุมชน ชุมชนมุสลิมกับชุมชนผสม (พุทธ-มุสลิม) มีสัดส่วนของแนวทางการพัฒนารายการต่าง ๆ ทำนองเดียวกับภาพรวม ในขณะที่ชุมชนพุทธอันดับแรกคือ การสร้างความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับการพึ่งตนเอง รองลงมาคือ เพิ่มการประสานงานระดับพื้นที่พัฒนาคความรู้ของสมาชิก กรรมการ และพนักงาน ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

แนวทางการพัฒนาเพื่อวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง จำแนกตามตำแหน่งกลุ่มกรรมการ/สมาชิก พิจารณาว่า การพัฒนาคความรู้ ความสามารถการวางแผนโครงการให้กับสมาชิกเป็นความจำเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับการพึ่งตนเอง การเพิ่มการประสานงานระดับพื้นที่ พัฒนาคความรู้ การวางแผนโครงการให้กับกรรมการบริหาร พัฒนาคความรู้ด้านการวางแผนให้กับพนักงานอบต. และสุดท้ายก็คือ การจัดกำหนดนโยบายเรื่องนี้ให้ชัดเจน ในส่วนของพนักงาน อันดับแรกคือ ต้องสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับการพึ่งตนเอง รองลงมาคือ พัฒนาคความรู้ด้านการให้กับสมาชิก พัฒนาคความรู้ด้านการวางแผนให้กับกรรมการบริหาร เพิ่มการประสานงานระดับพื้นที่ พัฒนาคความรู้ด้านการวางแผนให้กับพนักงานอบต. และการกำหนดแนวทางนโยบายเรื่องนี้ให้ชัดเจน เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

แนวทางการพัฒนาความสามารถในการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง
จำแนกตามกลุ่มอายุ ทั้งสามกลุ่มอายุมีส่วนรายการแนวทางการพัฒนาความสามารถในลักษณะ
ใกล้เคียงกัน และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

สรุปผลการจัดสนทนากลุ่มและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

รายการ	จังหวัด				
	ปัตตานี	ยะลา	นราธิวาส	สตูล	สงขลา
ก. ปัญหาและข้อจำกัดในการวางแผนโครงการชุมชนพึ่งตนเอง					
1. งบประมาณไม่เพียงพอ	/	/	/	/	/
2. ด้านประชาชน (ไม่ให้ความร่วมมือ ขาดจิตสำนึกการพึ่งตนเอง ไม่มีความรู้ ความเข้าใจโครงการชุมชนพึ่งตนเอง มุ่งผลประโยชน์ส่วนตน)	/	/	/	/	/
3. สมาชิกและกรรมการบริหารของอบต. (ไม่ให้ความสำคัญกับโครงการพึ่งตนเอง เน้นโครงการขนาดใหญ่ที่เป็นโครงสร้างพื้นฐาน ไม่มีความรู้ในการจัดทำโครงการ)	/	/	/	/	/
4. การประสานงาน (ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ บางครั้งก็มีปัญหาการประสานงานระหว่างสมาชิกและประชาชนในพื้นที่)	/	/	/	/	/
5. ขาดแคลนเครื่องมือ/วัสดุ/อุปกรณ์ในการดำเนินงาน	/		/	/	
6. นโยบายขาดความต่อเนื่องไม่ชัดเจน ขาดการติดตามประเมินผล	/	/	/	/	/
ข. แนวทางการแก้ไข					
1. ในเชิงนโยบายจะต้องมีความชัดเจนและต่อเนื่อง	/			/	
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจะต้องมีการประสานงานทั้งระดับนโยบายและการปฏิบัติ					/
3. ดำเนินการให้ความรู้กับสมาชิก/กรรมการบริหารอบต. ตลอดจนถึงประชาชนให้มีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำโครงการพึ่งตนเอง	/	/	/	/	/